

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1060/2015
23.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Л., због кривичног дела уништење и оштећење туђе ствари из члана 212. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Р.Л., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Брусу 2К бр. 1138/13 од 28.05.2015. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр. 228/15 од 20.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 23.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Л., адв. Р.Л., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Брусу 2К бр. 1138/13 од 28.05.2015. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр. 228/15 од 20.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брусу 2К бр. 1138/13 од 28.05.2015. године окривљени Д.Л. оглашен је кривим због кривичног дела уништење и оштећење туђе ствари из члана 212. став 1. КЗ и осуђен на наовчану казну у одређеном износу у висини од 20.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења, а уколико изречену новчану казну не плати у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, иста ће се заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне рачунати један дан казне затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да приватном тужиоцу на име накнаде трошкова кривичног поступка плати износ од 118.210,00 динара, а на име паушала као дела трошкова кривичног поступка износ од 1.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења. Приватни тужилац је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр. 228/15 од 20.10.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а првостепена пресуда, потврђена.

Против правноснажних пресуда Основног суда у Брусу 2К бр. 1138/13 од 28.05.2015. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр. 228/15 од 20.10.2015. године, захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног Д.Л., адв. Р.Л., због повреде члана 65. ЗКП и члана 6. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи обе нижестепене пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или пак да исте укине и предмет врати суду на поновни поступак и одлучивање. Предлаже да Врховни касациони суд наложи надлежном суду да застане односно одложи извршење казне док суд не одлучи о захтеву за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Л., је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у првостепеним и поступку пред апелационим судом.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени, може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе, окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче да је правноснажном пресудом повређена одредба члана 65. став 2. Законика о кривичном поступку, којом је прописано да се приватна кривична тужба подноси у року од три месеца од дана када је оштећени сазнао за кривично дело и осумњиченог, чиме по оцени Врховног касационог суда указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, а наиме да је суд повредио одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца, односно одобрења надлежног органа.

Међутим, бранилац истакнуту повреду из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП образлаже тако што оспорава време извршења предметног кривичног дела односно време предузимања инкриминисаних радњи од стране окривљеног тако што наводи да првостепени суд у изреци пресуде као време предузимања радњи извршења од стране окривљеног означава август месец 2013. године, а не април месец 2013. године, када су у ствари - предузете радње извршења кривичног дела, чиме бранилац оспорава утврђене чињенице у погледу времена извршења кривичног дела, те тиме указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање.

Како битне повреде одредаба кривичног поступка из члан 438. став 2. тачка 2) ЗКП као и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП не представљају дозвољене разлоге због којег окривљени, преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, захтев за заштиту законитости, то је исти Врховни касациони суд оценио недозвољеним.

С`тога је Врховни касациони суд, из напред изнетих разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Л., одбацио као недозвољен и на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.,

За председника већа судија
Веско Крстајић, с.р.